

1918-10-29

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Bergen

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 63

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Manuskript

I disse forunderlige tider må Kristne
spejde efter Guds vænning og hans velje
Hjærtskædet om Gud har sendt os kongen til Straf
for vor Ulydighed, og nu må vi besvare ud fra
den Kædsøgning, at han har sat faste Love
ind i tilværelsen som i sig selv bærer Straf
for overtrædelser. Men i sig selv får man
en stærk følelse for alvor i livet og i Kristne
dommen og om Kampen mellem godt og ondt
den Kamp som Gud selv har gennemstridt
og vandet for sig selv og alle dem der giver
ham æren og siges med Tak mod Guds nåde
Den Kamp føres aligevel videre i hvert
Kristent menneskes bryst, til dels vel og så
i ikke-Kristne. Men selv om vi til Slut
af Guds nåde, får del i Jesu sejr, så er vor
Ligebane dog så besmittet
Satan, den store fjende har så meget i os
så vi ikke opfylder Guds vilje, at glemme
os selv i Kærlighed til næsten. Og så vi
i det små Begærligheden efter næstens gode,
så ser vi i det store staternes Kamp for
at tilvære sig ej, vorder med al dens hjælp
det Satan selv Jesus som vendte ham ryggen
for at ofre sig for os og lide Gud.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Der er da det mærkelige, at mens kongen blev
Satanens gemning, den egenskortede handling i det
store som Kristens fortrin. Kan det den for
til aligevel fremme Guds vilje, for nærmere
hans vilje, og vi oplever at vi to kong fortrin
ved kongen, som de agtede måtte sætte på deres
program. Trivsel og den tungt af Kristens dæmning
ideelt, ideelt malet. Fordi nationen, som
at hver nation for sig selv til at leve det ene
som hvert menneske at dette er hvad Gud har
mødt med at dæmme folk. Dermed det at folkene
men alle de samme i store kampene, ~~deres~~ ~~deres~~
for at holde sammen som brødre, og dermed som
brødre i næstekærlighed. Og selv om det i øjeblikket
er et spørgsmål, hvordan det Tyskland for i dette.
For vi må ~~ikke~~ at det hele fulbyrnes af viden og
ideer for det store folk for sig, så velkommen måske
bestemmes. Bestemmes vel og for, endstendene vi de om,
Derfor deres ideale må
se vil med den Tyskland dog vil blive optaget blandt
de andre nationer vi de om at Tyskland har taget
de af de utryk. Men i næste omgang vil de
sociale medbestemmelse til konge, og der er det
værd at møde sig, at i, hvorvel ~~deres~~ ~~deres~~ ikke
vil have med velgøren at gøre, og vil i grundens
Kongens dæmning, så her de dog setop for deres
foran dens kong selv af de fælle, at fordole
goderne så alle blive ~~deres~~ ~~deres~~, men ~~deres~~
Gud med det kongens måde, som Vilhelms Beck
sagde i forordet for Kristens dem og socialisme er
den, at vi også (men gør kun omg, for sig) alle land
er mit er også det, mens socialisme også (og vil
genstande det) alle de er det er også mit. Kristens
hvide søg og gjorde fuldest for at være sig. Kongen
kærligheden og den magtige Kristens, endstendene
dette er Kristens. Uanset det, fordelingen,
målet er det samme for Kristens dem for
socialisme, men det som er Kristens i vor
svaghed ikke lyste de, fordi vi ikke kunne glæde
me i os selv, som Kristens der også sig selv, det
dette oplyselse igennem ved kongen, ved at på
Satanens vej, men de var voldt til det. Så den måde
følger måske ikke hele velkommen med, men vi
må gerne se Guds vilje, og vi Kristens har glæde og
hjælpen og bede til Gud om at velkommen ikke
siddende. Fordi nationens fuldstændt og ligesom
indenfor hvert folk, blive ~~deres~~ ~~deres~~ og velkommen
lægges til begynde vi så ikke at skille 1000
år sig?

Aug. 27-10-1918. J. J.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 63